

Hymn o śmierci — dziewczynaZwarkoczami

*"Pustko ma miła, coś duszę cierpiącą nocą osaczyła,
Zaprosiłaś ją tu a ona na wezwanie twe przybyła
By z czerni myśli utkać sieć pajęczą
By zasnąć w jej lodowatych ramionach
I poczuć jak wola i życie o litość cicho jęczą.
Śmierci miła, coś w duszy Pustce miejsce uwila,
Pieśń twa z wysoka rozbrzmiewa niemiła.
Nawet czas i miłość na kolanach przed Tobą klęczą
Gdy dźwiękiem złudnej nadziei
Życie nieroztropne zewsząd odganiaasz.
Ukojenie i spokój utraconym obiecując
Boleśnie nad Życiem zawiłym triumfując
Słodką pieśń o pozostawieniu go opowiadasz.
A każdy, kto nutom melodii twej ulegnie,
Snem wiecznym w Pustce zbląkanej swej duszy, na wieki polegnie."*

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

dziewczynaZwarkoczami, dodano 12.05.2019 08:00

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.